

og foruden Lønningslovene foreligger der jo ogsaa Forslag om en Mængde ny Privatbaner. Det forekommer mig da, at naar der nu skal gives Koncessioner til de mange ny Privatbaner, burde man stille visse Betingelser for de Lønninger, der skulle gives Funktionærerne ved disse. Det forekommer mig, at Staten ikke kan være bekendt at undlade at sikre sig, at de Medborgere, der skulle have Stilling som Funktionærer ved Privatbanerne, faa en anstændig Løn.

Ligesom enkelte andre Medlemmer vil jeg udtale min Beklagelse over, at Lovforslaget om Ulykkesforsikring for Land- og Skovarbejdere fremdeles udebliver. Det er sikkert, at et saadant Forslag i høj Grad tiltrænges, thi der indtræder meget haarde Tider for disse Folk, naar der rammer dem en Ulykke i deres Arbejde. De Livsvilkaar, under hvilke Land- og Skovarbejderne leve, ere i Forvejen kun lidet lyse, og der er sikkert Anledning til hurtigst muligt at raade Bod paa de Ulykker, som ramme Arbejderne under Udførelsen af deres Arbejde, ved at give dem en økonomisk Haandsrækning. Men det er ikke alene denne Lov, der mangler. Der er en Mængde Sygdomme, der gøre deres rige Høst blandt Arbejderne. Statistikken viser, hvorledes Tuberkulose og Lungesygdomme og Kræft i en uhyggelig Grad brede sig og rive mange Tusinde Arbejdere bort. Det er jo særlig Befolkningens fattige Lag, de Arbejdere, der maa staa i støvopfyldte Fabrikker, der ere mest udsatte for at blive ramte af disse Sygdomme. Ofte sidde Enker med Børn i frygtelig Nød og Elendighed, naar deres Forsørger er reven bort. De mangle det nødvendigeste, og der rækkes dem ikke fra nogen Side den hjælpende Haand, de trænge til. Den sidste Statistik, som foreligger for os, viser, at der er 11,527 Enker, der faa Fattighjælp, og det oplyses, at der af disse Enker er 3,956, som modtage Fattighjælp af den Aarsag, at deres Forsørgere ere afgaaede ved Døden. Det forekommer mig, at disse statistiske Oplysninger burde give Rigsdagen Lyst til at give sig i Lag med Tanken om en Forsørgelse eller dog en Hjælp til Enker og Børn.

Det forekommer mig, at Samfundet, som ikke anerkender sin Pligt til at give

alle Samfundsmedlemmer Arbejde og Erhverv, bør, naar Nøden bryder ind over Enker og værgeløse Børn, ganske sikkert være til Stede og række sin hjælpende Haand. Min Opmærksomhed er i den sidste Tid bleven henledet paa en Forening, som skal raade over ret betydelige private Bidrag, og hvis Formaal er at give Hjælp til fattige Enker. Det siges, at denne Forening raader over ret betydelige private Bidrag, og jeg henstiller derfor, om det ikke var muligt at give denne Forening eller en Sammenslutning af saadanne Foreninger, som maatte findes i Landet, et Tilskud, idet der paalægges dem Samarbejde med de Hjelpekasser, som snart skulle træde ud i Livet, for derved at komme navnlig de ulykkeligt stillede Børn til Hjælp ved Bidrag fra Statens Side.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal paatrænger sig navnlig ogsaa Spørgsmaalet om Land- og Skovarbejdernes daarlige Kaar. Jeg vil da ligesom det ærede Medlem for Silkeborg (Jacob Christensen), der havde Ordet tidligere paa Aftenen, henstille, at Finansudvalget og den højtærede Minister søge at gennemføre en Reform med Hensyn til Skovarbejdernes Forhold. Der er ganske vist nu indført Akkordarbejde for en stor Del Skovarbejde, og ved visse Dele af dette Skovarbejde siges der at være en nogenlunde anstændig Fortjeneste. Men der er i ethvert Tilfælde for mig af flere Skovarbejdere klaget over, at denne Akkordfortjeneste er i høj Grad uensartet, saa uensartet, at der er Folk blandt dem, som til Trods for, at de slide meget strengt i det, dog kun have en meget ringe Indtægt af dette Akkordarbejde. Jeg tror, at der maa kunne reformeres noget paa dette Omraade, og at Staten ikke bør holde sig tilbage fra at yde en nogenlunde rimelig Lønning til disse Arbejdere i Skovdistrikterne, der ganske sikkert udføre et haardt, anstrengende og farefuldt Arbejde, som ikke bliver paaskønnet, som det bør.

Dernæst er der den Omstændighed, at disse lave Lønninger, som Staten byder sine Arbejdere i Landdistrikterne, ved Skovarbejde osv., medføre, hvad jeg en Gang tidligere har sagt, det uheldige, at Lønningerne paa private Ejendomme holdes nede paa et Lavmaal, saa vidt muligt